

Serban Nichifor

Compositeur, Interprete, Professeur

Roumanie, Bucarest

A propos de l'artiste

http://www.voxnovus.com/composer/Serban_Nichifor.htm

Qualification : PROFESSEUR DOCTEUR EN COMPOSITION ET MUSICOLOGIE

Sociétaire : SABAM - Code IPI artiste : I-000391194-0

Page artiste : www.free-scores.com/partitions_gratuites_serbannichifor.htm

A propos de la pièce

Titre : ALFRED MENDELSSOHN: The Testimonies Of His Students

Compositeur : Nichifor, Serban

Droit d'auteur : Copyright © Serban Nichifor

Editeur : Nichifor, Serban

Instrumentation : Théorie de la musique

Style : Classique moderne

Commentaire : Symposium coordinated by Liana Alexandra, National University of Music Bucharest, Romania, May 19, 2010. Participants: Vladimir Mendelssohn, Serban Nichifor, Costin Mioreanu, Lucian Metianu, Octavian Nemescu, Alexandru Leahu, Smaranda Murgan

Serban Nichifor sur free-scores.com

- écouter l'audio
- partager votre interprétation
- commenter la partition
- contacter l'artiste

**MARTURII
DESPRE
ALFRED MENDELSON**

**Universitatea Nationala de Muzica Bucuresti,
Sala "Dinu Lipatti", 19 Mai 2010
Coordonator Prof.Univ.Dr. Liana Alexandra Moraru**

ALFRED MENDELSON

UNIVERSITATEA
NAȚIONALĂ DE
MUZICĂ
BUCUREȘTI

**NUOVA MUSICA CONSONANTE -
LIVING MUSIC FOUNDATION (USA)**

19 Mai 2010, ora 17

Sala DINU LIPATTI

**ANIVERSAREA CENTENARULUI NASTERII
MARELUI COMPOZITOR ROMAN**

ALFRED MENDELSON
(1910-1966)

Participa

Prof.Dr. LIANA ALEXANDRA

Prof.Dr. COSTIN MIEREANU

Prof.Dr. VLADIMIR MENDELSON

Prof.Dr. LUCIAN METIANU

Conf.Dr. SERBAN NICHIFOR

VLADIMIR MENDELSON

Acum 100 de ani a venit pe lume Alfred Mendelsohn...

In mod sigur nu in cea mai frumoasa perioada din istoria Europei.

Daca primul razboi mondial l-a crutat si timpul i-a dat bucuria copilariei fericite in loc de tristetea conflictului voi saluta acest nepretuit cadou asa cum se cuvine.

Anii de studiu la Viena - ani paradoxali in care Alfred Mendelsohn nu s-a apropiat de profesorul Schoenberg ci de Josef Marx - au intarit pregatirea profesionala si umana a tatalui meu;

Ani paradoxali , in care Josef Marx clama „meine schueller sinnt keine Marxisten aber Marxianen" (elevii mei nu saint Marxisti ci Marxieni)

Ani paradoxali in care Marxianul Marx l-a tinut in innalta stima pe Alfred Mendelsohn IN CIUDA FAPTULUI CA ERA UN NAZIST ...

Reintors Romania prebelica , inceputul carierei sale de muzician si compozitor nu a fost deloc usoara..

Din contra chiar as putea zice dar decenta ma impiedica sa subliniez greutatile si jignirile profesionale si rasiale la care a fost supus.

Daca a supravietuit , din cate imi povestea Vera Mendelsohn , a fost si datorita unui colonel din armata Romana care s-a interpus intre el si o banda de legionari care in mod sigur nu venisera pentru o vizita de curtoazie cu rangi si cutite la usa sa.

Urmeaza pentru mine (Vladimir Mendelsohn) cea mai paradoxala perioada din viata sa.

Dupa izgonirea din Romania a leprei fasciste a urmat lunga maladie Stalinist-comunista.

Ma simt OBLIGAT sa mentionez MODUL in care Alfred Mendelsohn si-a utilizat asa zis-a putere de influenta;

In primul rand-

Sa dea o demnitate meseriei de compozitor , sa sugereze si sa obtina impreuna cu Ion Dumitrescu ca FIECARE CONCERT SA CONTINA O PIESA ROMANEASCA de preferinta noua.

Sa se lupte cu succes pentru ca vulnerabilii (si extraordinarii) compozitori ai timpului sa isi gaseasca un demn acoperis in superba cladire actuala a uniunii compozitorilor (de unde azi parfumul insultelor nu foarte voalate se ridica impotriva sa)

Sa le dea o DEMNITATE profesionala care ar lasa pe ganduri un compozitor American sau Brazilian la ora actuala..

Si sa incerce sa pacificeze delirul Jdanovian , piruetele esentiale pentru supravietuirea intregii sale generatii (Prokofiew , Sostakovici Haciaturian si altii) cu

onoarea substantiala de a crea , compune , a se exprima , a lasa o mostenire artistica si pedagogica.

La 100 de ani de la nasterea sa eu , fost „transfug politic” si rusine a disciplinei UTCiste ma uit la ceea ce Alfred Mendelsohn a scris , predat , compus si ajutat in a sa viata si imi spun:

- Am de 100 de ori mai multa libertate dar de 100 de ori mai putine mijloace sa ajut pe un tinar compozitor sau contrabasist sau muzicolog ...

Ma inclin si recunosc in el o dimensiune si o valoare pe care nu cred sa pot vreodata sa o pot egala.

VM

Paris 2 mai 2010

LIANA ALEXANDRA

Am studiat compozitia cu Maestrul Alfred Mendelsohn in anii 1965-66, am lucrat cu el in particular – practic, mi-a dat lectii pe gratis – si in Conservator. Daca nu ar fi murit, as fi continuat si as fi terminat cu certitudine studiile cu el.

Exista o motivatie de ce a fost initiativa mea sa il omagiem si sa il comemoram si in cadrul universitar - aici, la Universitatea Nationala de Muzica din Bucuresti - pe Alfred Mendelsohn. Exista si o legatura mai profunda stabilita din punctul de vedere al relatiilor dintre familia Mendelsohn si familia parintilor mei. Tatal meu a fost ofiter de Stat Major si o perioada profesor la Scoala Superioara de Razboi - el a facut frontal complet, pana in Tatra -, iar, in perioada interbelica, Alfred Mendelsohn a fost de asemenea maior, sef de muzica militara si prieten foarte bun cu Egizio Massini – ei fiind mari colaboratori, in perioada de varf, ai Curtii Regale.

In perioada rebeliunii legionare tatal meu i-a salvat viata – si, in felul acesta, Alfred Mendelsohn a putut sa continue sa traiasca si sa ii bucure si pe altii, cu cat a putut el sa faca bine in toate contextele bune si rele care au trecut peste noi toti. Acest fapt este mentionat chiar in scrisoarea lui Vlady Mendelsohn. Si, daca tatal meu i-a salvat viata de rebeliunea legionara, am considerat ca si eu, ca fiica de ofiter din Armata Romana, sa continui si sa ii salvez onoarea foarte urat sifonata si patata de urmasii celor care au venit cu rangile si cu batele la el acasa, pentru ca era Evreu. *Denigratorii lui de azi sunt succesorii directi ai legionarilor care l-au atacat intr-un asa hal...*

Aici fac o paranteza: tatal meu a salvat si vietile altor Evrei, pe care i-a tinut ascunsi pana s-a potolit toata rebeliunea.

Aceasta este motivatia – de ce am dorit sa dau o replica, adica sa-l aratam si altfel pe Alfred Mendelsohn – si, nu intamplator, am invitat-o pe Smaranda Oteanu - care este tot fiica de ofiter din Armata Romana, noi ne stim unii pe altii -, pe Lucian Metianu – care este tot fiu de ofiter din Armata Romana, pentru ca stiti ca miscarea legionara a fost o ampla miscare de rebeliune impotriva Armatei Romane – si pe Costin Mioreanu – tot fiu de ofiter din Armata Romana, tatal lui fiind de asemenea in Regimentul de Garda “Mihai Viteazul”, ca si tatal meu. Toti au fost salvati de la exmatriculare in perioada stalinista chiar de catre Maestrul Alfred Mendelsohn ! Metianu mi-a trimis si un manuscris din acea perioada, o sa vi-l arat, cand a venit delegatia sovietica (eu nu stiam, poate ca Domnul Nemescu stie mai multe) cu Khrennikov si cu Hacıaturian, sa ne desfiinteze Catedra de Compozitie...

Deci ne-am gandit - noi toti fiind discipoli ai Maestrului Alfred Mendelsohn si fii de ofiteri din Armata Romana – sa-i aparam onoarea si sa il comemoram pe acest mare compozitor, profesor in Conservator si Seful Catedrei de Compozitie. Sigur ca asta nu inseamna ca am epuizat subiectul – toti cei care doresc si sunt interesati sa il omagieze pe acest ilustru reprezentant al muzicii romanesti fiind bineveniti !

19 Mai 2010

COSTIN MIEREANU

Unité mixte de recherche n° 8153 CNRS / Université Paris I – Panthéon-Sorbonne

CENTRE NATIONAL
DE LA RECHERCHE
SCIENTIFIQUE

*Institut d'esthétique des arts et technologies (UMR 8153)
(FRE 3307 depuis le 1. 01. 2010)*

ideac.cnrs@univ-paris1.fr

Le directeur

Costin Miereanu

costin.miereanu@free.fr

costin.miereanu@univ-paris1.fr

ATTESTATION

Paris, ce 18 mai

Țin să particip, din păcate de la distanță, cu o imensă bucurie și grațitudine la comemorarea centenarului de la nașterea Maestrului Alfred Mendelsohn, compozitor de o primă importantă pe un plan european pentru generația sa, din nefericire foarte puțin cîntat astăzi și din păcate denigrat în mod injust și insultant, pentru așa zisul stalinismului-jdanovist al său prin anii 50-60. Din generația sa este poate unul singur care a reușit să supraviețuiască fără compromisuri grave, atît pasuniste cît și agresiv comuniste.

Om de mare cultură, muzicală și filosofică, datorită studiilor sale la Viena, Mendelsohn a știut să însușească studenților lui de la compoziție, cunoștința și respectul pentru marea literatură muzicală occidentală, înaintea meterhanelor turcești, ghiveciului la Anton Pan și tematicii oportunist-ultra comuniste prin titluri programatice de un grav oportunism...

După un an preparator pentru admiterea definitivă la clasa de compoziție în anul patru al Conservatorului Ciprian Porumbescu, an preparator făcut cu Dan Constantinescu, cu care lucrasem de mai mulți ani în privat (la sugestia maestrului Mihai Jora), și caruia îi datorez imens în ceea ce privește armonia, contrapunctul tonal, analiza și compoziția, am fost admis împreună cu Smaranda Georgescu (Oțeanu-Bunea) în anul 1964 în clasa Maestrului Alfred Mendelsohn al cărui asistent era pe atunci tânărul Tiberiu Olah.

Au fost trei ani de o capitală importantă pentru studiile mele în compoziție, atît prin îmbogățirea culturii mele muzicale, prin corectările precise și pertinente ale Maestrului. Trei ani deasemenea de un contact uman, extraordinar, aproape de la coleg la coleg, de la prieten la prieten. Lucru de o capitală importantă, Freddy Mendelsohn nu mi-a interzis în nici un moment devierile mele stilistice, lasîndu-mi o totală libertate de a căuta propriul meu stil, chiar și în « lucrările de școală ».

Pe un plan uman îi datorez mult, m-a aparat și protejat în ciuda originii mele nesănătoase (tatal meu, ofițer de carieră, colonel și comandant de regiment refuzînd să se înscrie în partidul comunist, a fost detinut politic între 1953 și 1955 – opt luni în beciurile securității din piața palatului + 12 luni la închisoarea din Pitesti).

Un alt element, pentru mine de o importantă capitală: fiind încă student (din 1963) m-am lansat într-o activitate intensă de critic muzical – « Viata studentească », apoi « Contemporanul » (sef al rubricii muzicale alături de JVP), « Amfiteatru » (responsabil al paginilor de arte împreună cu Dinu Chivu), « Știința » (împreună cu Iosif Sava-.

Am încercat, cu toata energia si furia anilor de tinerete sa contribui la o schimbare spre o reala deschidere al peisajului muzical romanesc, combatind pasunismul si oportunismul pro-comunist si promovînd modernismul occidental. Am intrat în mode evident, si foarte repede, în conflict cu mai multi din profesorii mei pe care i'am « judecat » in modul critic muzical fiecare dupa meritele si defectele lor. Am devenit dintr'o data « la bête noire » a omnipotentului Ion Dumistrescu, care a cerut pur si simplu excluderea mea de la Conservator. Devenisem în plus în mod subit, pederast, francmason, evreu sau vîndut evreilor, promovator al une muzici capitaliste decadente si vînduta imperialismului american.

Gratie exclusiv ajutorului si sustinerii ferme din partea Maestrului Freddy am reuist sa-mi termin studiile de compozitie în anul 1966 (din pacate la doua luni dupa moartea Maestrului meu...)

Mi-a cerut sa vin sa-l vad la spital unde era aproape intre viata si moarte dar ca deobicei afabil, surîzator, calm si calduros. I-am multumit atunci foarte emotionat si comotionat pentru tot ce mi-a adus in muzica si in viata.

Scriu aceste cîteva rînduri din imina, emotia de atunci va fi nestearsa « în vecii vecilor »...

LUCIAN METIANU

From: Lucian Metianu <metianu@bluewin.ch>
Date: 2010/5/17
Subject: Text Mendelsohn
To: Liana Alexandra <lianaalexandra@gmail.com>

Draga Liana,

**Am reusit sa pun câteva rânduri pe e-mail.
Sper ca este suficient.**

Cu prietenie,

Lucian Metianu

Când am dat examenul de admitere la Conservatorul Ciprian Porumbescu din Bucuresti pentru a intra în clasa de compozitie, nu stiam înca pe cine o sa am ca profesor. Dupa doi ani de teorie (armonie, contrapunct, solfegiu,...etc) petrecuti cu clasele de instrumente sau muzicologie, a venit timpul sa ma confrunt cu dificultatile materiei pe care o alesesem. Eu am urmat clasa maestrului Alfred Mendelsohn, care avea ca asistent pe tânarul compozitor Tiberiu Olah.

În acea vreme nu stiam ce-mi va rezerva viata si ce sansa voi avea mai târziu facând aceasta alegere. Din 1957 si pâna în 1963, când am terminat conservatorul, s-au petrecut o multime de transformari pe plan politic si cultural. Realismul socialist sufoca ori ce dorinta de înnoire a limbajului muzical,

taxad-o ca decadenta si contrar intereselor de "puritate ideologica", faimoasele teze jdanoviste.....!

În acele momente dificile, maestrul Alfred Mendelshon încerca sa ne puna la curent cu o parte din lucrarile importante a secolului xx, dar si sa ne apere de furia ideologilor zelosi. Maestrul gasise o metoda extraordinara pentru a studia si asculta pe "decadentul Stravinski" spunându-ne ca trebuie sa cunoastem "Sacre du Printemps" pentru a sti cum nu trebuie sa compunem. Nu rare ori ne facea cu ochiul, în mod conspirativ, în timp ce ascultam lucrarile. Oamenii din afara nu puteau sa-l cunoasca cu adevarat, pentru ca nu se dezvalua ori cui. Acei ani au fost o mare sansa pentru mine, ca viitor compozitor, prin temeinica pregatire pe care am obtinut-o în domeniul compozitiei. În acea perioada, tot ce faceai sau spuneai, putea sa te duca direc la pieire. Cum tatal meu a fost închis între anii 1958 - 1963 pentru ca fusese Prim Procuror Militar al Ardealului, eu riscam sa nu termin coservatorul, ca fiu al unui dusman al poporului. Datorita maestrului Alfred Mendelsohn am putut finaliza cu bine studiile. Aceste fapte trebuiesc mentionate, pentru ca în perioada aceea, nu stiu câti oameni ar fi avut curajul.

Îmi amintesc de un moment dramatic prin care a trecut clasa de compozitie la începutul anilor 60. Cineva, nu se stie cine, zvonea ca la Conservatorul din Bucuresti, clasa de compozitie este formata din copii de burghezi, care se inspira din muzica decadenta occidentala si ca încearca s-o impuna prin lucrarile lor. Aceasta afirmatie era absolut o codamnare la moarte fara apel.

Maestrul Mendelsohn a intrat într-o zi în clasa si mi-a spus pe un ton închietat si aproape soptit : "hai sa iesim si sa facem câtiva pasi, pentru ca am ceva foarte important sa-ti spun".

Eu aproape speriat de aceasta atitudine neobisnuita a Maestrului, credeam ca este in legatura cu mine si tatal meu. Adevarul era ca o comisie formata din specialisti dela Moscova venea sa ancheteze cele auzite despre neconformitatea studiilor si lucrarilor viitorilor compozitori dela Conservatorul din Bucuresti. O adevarata catastrofa care trebuia sa fie evitata printr-o serie de lucrari comforme scrise în stil cât se poate de clasic. Cum eram un bun improvizator în diferite stiluri, Maestrul îmi propune sa scriu o sonata în stil Brahms. Eu nu eram prea încântat de aceasta idee. Tocmai terminasem primul meu cvartet scris pe o serie care trecea într-o armonie atonala si nu aveam nici un gând sa scriu o lucrare în stil romantic. Pâna la urma am cazut de acord sa compun cât se poate de repede o sonata în stil Prokofiev. În scurt timp faimoasa comisie a sosit la Bucuresti si noi "responsabilii" am fost chemati în fata acestui juriu, condus de Aram Haciaturian, pentru a ne prezenta compozitiile. Îmi amintesc ca am cântat sonata cu o dezinvoltura remarcabila impresionând în mod deosebit comisia si în special pe Haciaturian care mi-a facut o dedicatie pe prima pagina a manuscrisului. Si asa am scapat...clasa de compozitie a continuat sa existe. Astazi putem râde, dar în epoca aceea nu era de glumit. Port pâna astazi o vie si mare gratitudine profesorului si aparatorului meu maestrului Alfred Mendelsohn.

Lucian Metianu

Allegro Sonata

Helium

Handwritten musical notation for the first system, including a treble clef, a 3/4 time signature, and a key signature of one flat. The notation consists of a single melodic line with notes and rests.

Handwritten note in blue ink:
 This is a very simple composition, 1920s
 needs tempo. A Karaoke →

Handwritten musical notation for the second system, continuing the melodic line from the first system. It includes various note values and rests.

Handwritten musical notation for the third system, showing further development of the melody. The notation is dense with notes and rests.

Handwritten musical notation for the fourth system, the final line of music on the page. It ends with a double bar line.

VICTOR BARLADEANU

III. Amintire cu Fredy (Alfred Mendelsohn)

*În vara lui 1942, într-o zi de august
cu cerul copleșit de un plafon de nori zăpușitor,
cu umbre palpitânde
                                cutreierînd amenințător orașul
(eram în plin război și zilnic
plecau vagoane cu ostași înegurați
                                spre Cotul Donului,
plecau vagoane de vite cu evrei
spre Transnistria de lut și spaimă),
într-o zi de august, cum spuneam, în '42,
cu soare crud ce potopea necruțător cartierul,
cu foamea bîntuind ca o urgie ulițele dogorîte,
în ziua aceea de august, zic,
în subsolul unui bloc cenușiu de pe strada Olari,
prin ferestrele abia întredeschise,*

printre perdelele grele

ca niște pleoape de insomnii,
l-am zărit pe vărul meu, Fredy,
pe bucălatul Fredy Mendelsohn.

Era o umbră doar din ce fusese
cîndva prea dolofanul căpitan,
dirijor de muzică militară,

fiul unchiului Leon, fost prim violonist
la Filarmonică și în orchestra Operei Române,
iubitul colaborator al lui Enescu.

Cum ziceam, în clipa aceea rotofeiul Fredy,
devenit, neverosimil, doar o umbră

din ceea ce fusese,
își punea pe el absent o haină mult prea lăbărțată
și se pregătea de o ciudată plecare.

Cînd am vrut să intru-n curte spre-a le face,
în marea mea naivitate juvenilă,
o vizită cu totul inocentă,

soția lui Fredy mi-a făcut un semn,
prin abia întredeschisa perdea,

să nu m-opresc, să îmi continui drumul.

Abia atuncea am zărit în fața casei o sinistră,
neagră dubă de la Siguranță

și lîngă ea doi polițiști în civil.

Timp de cîteva luni nimeni nu l-a mai văzut
pe bucălatul, dolofanul Fredy.

REALITATEA EVREIASCĂ

PUBLICAȚIE A FEDERAȚIEI COMUNITĂȚILOR EVREIEȘTI DIN ROMÂNIA

ANUL LIV • NR. 346-347 (1146-1147) • 1 – 30 SEPT. 2010 • 21 ELUL 5770 – 22 TIȘREI 5771 • 24+IV PAGINI – 3 LEI

CENTENAR

ALFRED MENDELSONN

Organizată din inițiativa prof.univ. dr. Liana Alexandra, la 19 mai 2010 s-a desfășurat la Universitatea Națională de Muzică din București o sesiune de comunicări științifice dedicată lui ALFRED MENDELSONN, renumitul exponent al școlii românești de compoziție.

Alfred Mendelsohn s-a născut la București în 5/17 Februarie 1910 și s-a stins din viață, la numai 56 de ani, pe data de 9 mai 1966. Tatăl său, Leon Mendelsohn, a fost un eminent muzician foarte admirat atât ca interpret (prim-violist al Orchestrei Filarmonicii din București și colaborator apropiat al maestrului George Enescu în numeroase concerte camerale), cât și în calitate de compozitor - autor al unor lucrări simfonice și camerale distinse cu Premiul "George Enescu". Mama sa era, de asemenea, remarcabilă pianistă.

Manifestându-și din adolescență excepționalul talent componistic, Alfred Mendelsohn și-a desăvârșit studiile la "Akademie für Musik und darstellende Kunst" din Viena (1927-1931), beneficiind de îndrumările unor iluștri profesori : Franz Schmidt și Joseph Marx (compoziție), Franz Schütz (contrapunct și orgă), Egon Wellesz și Robert Lach (istoria muzicii), Walter Bricht și Franz Salmhofer (teoria muzicii și armonie), Rudolf Nilius (dirijat). În paralel, Alfred Mendelsohn a urmat și cursurile Facultății de Medicină și ale Facultății de Filosofie din Viena (1928-1931).

Reîntors în țară, el și-a continuat studiile la Conservatorul din București (1931-1932) cu distinsul compozitor Mihail Jora, fiind totodată extrem de apreciat și de maestrul George Enescu. Acesta i-a conferit Premiul I la atât de importantul sau concurs de compoziție, pentru tulburătoarea "Suită comemorativă" – cuprinzând și un cutremurător "Kadiș" – dedicată memoriei tatălui său și interpretată în primă audiere la legendarul Teatru Barașeum din București. În mono-

grafia "ALFRED MENDELSONN", scrisă de ilustru pianist, profesor și muzicolog Radu Negreanu, "activității de artist și profesor a lui Alfred Mendelsohn din perioada anilor grei de război și dictatură fascistă i s-a alăturat din ce în ce mai mult una cu caracter politic antifascist".

Maestrul Alfred Mendelsohn a susținut o prodigioasă activitate concretizată și prin funcțiile de profesor la Conservatorul "Egizio Massini" (1932-1936), ofițer al Armatei Române – șeful Muzicilor Militare (1936-1940 – relevant fiind și faptul ca el și-a pierdut aceste funcții în urma epurărilor rasiale, în timpul sinistrului "stat național legionar"), profesor la Școala de Arte pentru Evrei din București (1941-1944 – instituția fiind înființată din inițiativa sa și a altor mari personalități culturale), corepetitor și apoi dirijor la Opera Română din București (1945-1954), secretar și, ulterior, vicepreședinte al Uniunii Compozitorilor din România (1946-1966), profesor de compoziție, orchestrație și contrapunct la Conservatorul din București (1949-1966). Și în anii totalitarismului, Alfred Mendelsohn nu s-a dezis de crezul său umanist, salvând tineri muzicieni, grav persecutați de autoritățile comuniste : Vladimir Cosma, Costin Mioreanu, Mihai Mitrea-Celarianu și Lucian Metianu – toți emigrând ulterior și impunându-se în cultura europeană. Sunt relevante mărturiile recente ale lui Costin Mioreanu, Lucian Metianu și Vladimir Mendelsohn, fiul ilustruului creator, el însuși un compozitor și violist de înalt prestigiu. Despre *Partita* pentru vioară solo, scrisă de Alfred Mendelsohn, marele virtuoz David Oistrach afirma: "Am avut bucuria de a cânta această minunată lucrare în Statele Unite, la Londra, Paris, în Țările Scandinave, la Roma și peste tot ea s-a bucurat de mare succes, atât din partea publicului, cât și a presei." Cella Delavrancea, profund impresionată de Oratoriul "Horia", îi mărturisea autorului: "Maestre Mendelsohn, am

fost entuziasmată... De mult n-am fost atât de cucerită și nădăduiesc să se mai redea această măreață frescă. Aș asculta-o cu integrală bucurie !".

În fapt, deosebit de fecunda creație componistică semnată de Alfred Mendelsohn include efectiv **capodopere** ale genului liric, simfonic, vocal-sinfonic și cameral, precum și alte lucrări de referință în domeniul muzicologiei.

Voi menționa în acest sens operele "Meșterul Manole" (pe libretul lui Alexandru Jar), "Michelangelo" (pe libretul compozitorului), "Eminescu" (pe libretul lui Mircea Ștefănescu), "Spinoza" (pe libretul lui Paul Sterian), "Bolnavul închipuit" (după Molière), opereta "Anton Pann" (libretul de Ion Roman și Radu Albala), baletele "Harap Alb", "Călin", Cantata Bucureștilui (pe versuri de Nicolae Labiș și Ștefan Iureș), oratoriile "Horia" (pe versuri de Vlaicu Bârna) și "1907" (pe versuri de Tudor Arghezi), cele "5 Nachtlieder" pentru voce mijlocie și orchestră (pe versuri de Sperber), numeroasele lieder pe versuri de Rosen, Sperber, Eminescu, Coșbuc și Mariana Dumitrescu, suitele pentru orchestră, simfoniile, concertele pentru pian, vioară, violoncel, orgă, violă, harpă, tubă, corn, trompetă și orchestră, muzică de cameră. Din sfera exegezei muzicologice - monumentalul tratat "Melodia și arta înveșmântării ei", reprezentând o contribuție originală și, totodată, perenă în literatura de specialitate.

În concluzie, putem afirma că *valorosă operă componistică și muzicologică a lui Alfred Mendelsohn reliefează o personalitate artistică de înalt prestigiu, operă purtând amprenta inconfundabilă a folclorului românesc cultivat în spiritul nobilei tradiții enesciene, cât și elementele specifice spiritualității europene, determinate de cei trei principali vectori: iudaismul, elenismul și latinitatea.*

ȘERBAN NICHIFOR